

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 21-A DUPĂ RUSALII
(a Sfinților Părinți de la Sinodul
al VII-lea Ecumenic)

(Pilda semănătorului)

(Rugăciunea lui Iisus)

† ADUCEREA MOAȘTELOR
SFÂNTULUI APOȘTOL
ANDREI LA IAȘI

IEȘIT-A SEMĂNĂTORUL

În această duminică
Biserica ne pune la inimă
Pilda semănătorului.
O pildă care ne invită
să ne privim pe noi înșine
în relația noastră personală
cu Dumnezeu, pe noi,
pe fiecare în parte, pe mine
ca preot și nu numai. Și pe
dumneavoastră, cei care
sunteți cu chemare sfântă
în Biserică și în societate.

Mă analizez pe mine și pe dumneavoastră ca buni creștini și las mai pe urmă pe preotul Dinu.

Pe mine, care sunt pământul în care Dumnezeu de atâția ani seamănă Cuvântul Evangheliei Sale. Cât efort dumnezeiesc ca să ajungă Cuvântul lui Dumnezeu nu numai la urechea mea ci și în inima mea.

Câtă nădejde și-a pus Dumnezeu în noi și câtă răbdare a avut cu fiecare în parte! Căci sămânța nu rodește dacă pământul nu este bun. Și noi suntem pământul, pământul bătătorit, pietros, plin de spini și – de ce nu? – pământul cel bun în care Cuvântul aduce rod - 30, 60, 90.

Am citit de nenumărate ori această Sfântă Evanghelie, am vorbit de această Evanghelie ani de-a rândul în țară, în Europa și în America. Peste tot am căutat să semănăm Cuvântul lui Dumnezeu și am căutat pământul cel bun și L-am rugat pe bunul Dumnezeu de fiecare dată să înnoiască lumea prin Cuvântul Său.

Și acum mă privesc pe mine și pe noi, pe noi ce ascultăm Cuvântul, de multe ori pe fugă, aflându-ne pe drumul bătătorit al păcatului, alteori stăpâniți de nenumărate ambiții, patimi, griji lumești care fac

Cuvântul neroditor în viața noastră. Îl ascultăm, credem în el până la o vreme și la vreme de ispită uităm de vocația noastră, de chemarea noastră.

Ce bine ar fi să fim pământul cel roditor în care Cuvântul lui Dumnezeu să prindă rădăcini, să nu vină pasările cerului să ni-l fure. Grijiile lumești și patimile să nu înăbușe Cuvântul și să-l facă neroditor și, ca buni gospodari, pământul sufletului nostru să-l desțelenim, adică să scoatem din rădăcini orice patimă, orice grijă lumească, ca în felul acesta în sufletul nostru să nu poată demonul să semene rădăcina păcatului și astfel Cuvântul lui Dumnezeu să fie înăbușit și neroditor. Căci demonul caută să strice în sufletul nostru lucrarea Cuvântului lui Dumnezeu (așa ne spune Mântuitorul) ca să nu ne mântuim.

Anevoioasă lucrare! Să veghezi să nu-ți pătrundă în suflet nici un rău, să-ți păstrezi inima curată ca să poți să-L vezi pe Dumnezeu. Ca buni creștini aceasta este lucrarea noastră. Să păstrăm Cuvântul lui Dumnezeu în ogorul desțelenit al sufletului nostru și să-l facem roditor. Dumnezeu, văzând osteneala noastră, va face ca rodul

să fie pe măsura ostenețelor noastre.

Acum să mă privesc pe mine ca preot care sunt chemat de Dumnezeu cu rost în Biserică Sa, cu rost apostolic să propovăduim Cuvântul cu timp și fără timp, cu toată îndelunga răbdare și îngăduință. Nu este ușoară această chemare să fiu semănător după modelul Marelui Semănător care este Iisus Hristos. Să te străduiești ca să pui la inima credincioșilor cuvintele vieții veșnice, căci Dumnezeu a lăsat în Biserică cuvintele vieții veșnice și noi suntem chemați să le propovăduim. Stă asupra noastră datoria să-l propovăduim cu timp și fără timp și câte cuvinte dătătoare de viață nu ne-a lăsat Hristos nouă! Pe toate acestea noi trebuie să le punem la inima dumneavoastră. Căci Dumnezeu a zidit lumea prin Cuvânt, a sfințit-o prin Cuvânt și o înnoiește mereu prin Cuvânt. Prin Cuvânt Dumnezeu cheamă lumea la viață, prin Cuvânt Dumnezeu își face lucrarea Sa cu fiecare dintre noi, de aceea preotul este chemat să pună preț pe fiecare om, căci Dumnezeu nu are pe nimeni de pierdut. El dorește ca tot omul să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină.

Semănătorul din Evanghelie este Fiul lui Dumnezeu, este Mântuitorul Iisus Hristos. El știe că pe drum bătătorit nu va rodi sămânța, nici pe pământ pietros, dar a semănat peste tot. Așa suntem chemați și noi, preoții, să semănăm pretutindeni. Fie că mergem într-o vizită pastorală, la o cununie, la un botez, la o înmormântare și mai ales la fiecare slujbă din biserică.

Mă întreb acum, la atâția ani de pastorație dacă mi-am făcut datoria. Nu știu. Dumnezeu știe. În această lună se împlinesc 27 de ani de când am ajuns

preot la biserica Șerban Vodă. O viață de om. Mă tot gândesc ce roade aduc lui Dumnezeu. Dar ca și Apostolul mă mângâi spunând: Eu am semănat și Dumnezeu a făcut să crească. (I Corinteni - cap.3) Rodul se va vedea la vremea judecării.

Căci ce vremuri ne este dat să trăim! Dacă ar fi trăit sfinții Bisericii în zilele acestea, n-ar fi încetat ziua și noaptea să ne predice Cuvântul. Noi, preoții, suntem foarte atenți să nu cumva să cadă pe jos Sfânta Împărtășanie, păcat mare, dar față de Cuvântul lui Dumnezeu avem

asemenea grijă ca să-l propovăduim? Avem atâtea modele în istoria Bisericii de mari predicatori, de mari Părinți care au predicat Cuvântul lui Dumnezeu și care l-au lăsat și scris ca mărturie vie a credinței propovăduirii lor. Te înfiori când citești aceste mărturii. Să facă Dumnezeu ca prin harul Său „care pe cele neputincioase le vindecă și pe cele cu lipsuri le împlinește” să binecuvânteze lucrarea noastră și să măntuiască lumea. Amin! ❖

Părintele Dinu

VIAȚA CUVIOASEI PARASCHEVA ȘI PEREGRINĂRILE MOAȘTELOR SALE

Viața celei mai iubite sfinte din țara noastră, peregrinările ei prin locuri atât de îndepărtate de patria ei, iar apoi periplul moaștelor ei prin diferite țări până să ajungă la Iași ne uimesc și ne încântă ori de câte ori le citim sau le recitim.

Sfânta Parascheva, de loc din Epivata (azi Boiados în Turcia), nu departe de Constantinopol, se naște pe la 1020 în familia unui dregător înstărit. Rămâne în casa părinților săi până la 18 ani, dovedindu-se a fi bună, milostivă și cu adâncă credință în Dumnezeu. Asemenea fratelui ei mai mare, Eftimie, alege să-L urmeze pe Hristos și pleacă la mănăstire. Părăsește în ascuns casa părinților săi, ajungând mai întâi la o mănăstire din împrejurimile Constan-tinopolului, apoi pleacă în Pont la Mănăstirea Maicii Domnului din Heracleea, unde este tunsă în monahism. Stă aici cinci ani.

Pleacă apoi în Țara Sfântă, se închină la Sf. Mormânt și se retrage în pustia Iordanului, viețuind alți cinci ani în neîncetată rugăciune și pocăință. Primind înștiințare de sus să se întoarcă pe meleagurile natale, de unde Domnul îi va cere sufletul, pornește cu bucurie spre Epivata. Acolo, până la sfârșitul vieții ei, va sta pe lângă biserică, necunoscută de locuitorii Epivatei, care nu-și mai aminteau de ea. La 14 octombrie 1050, la vârsta de numai 30 de ani, Parascheva își va sfârși călătoria pământească, în care fusese plină de iubire față de Dumnezeu și de milă față de oameni. Drept recunoștință, locuitorii Epivatei o înmormântează creștinește undeva în apropierea mării.

La mulți ani după moartea sfintei, locuitorii Epivatei găsesc pe țărm cadavrul unui marinar mort de ciumă, pe care îl îngroapă foarte aproape de mormântul Sf. Parascheva. În aceea noapte, atât groparul Gheorghe, cât și o femeie,

Eftimia, au un vis în care apare o împărăteasă pe tron și un înger care îi muștră că au trecut cu vederea trupul Cuv. Parascheva. Împărăteasa le spune să scoată moaștele ei și să le pună într-un loc deosebit. Și le dezvăluie faptul că ea s-a născut în Epivata.

Trupul Cuvioasei este dezgropat, moaștele ei sunt aduse în procesiune în Biserica Sf. Apostoli din Epivata, unde stau 200 de ani, timp în care cei care se rugau la moaștele ei primesc tămăduire și ușurare în necazurile lor. Vestea despre minunile sale ajunge departe, iar Patriarhia din Constantinopol constatând sfințenia ei, o va canoniza.

La Târnovo, noua capitală a Imperiului vlaho-bulgar întemeiat de neamul Asăneștilor și sediul Patriarhiei înființată de Asănești, Ioan Asan al II-lea aduce în 1235 moaștele Sf. Parascheva, arătându-i toată cinstea cuvenită. După 160 ani, moaștele vor poposi puțină vreme la Vidin, pentru că turcii lui Baiazid cuceriseră Imperiul și capitala Târnovo.

De aici, pentru a le proteja de turci, bulgarii le dau sârbilor. Vor sta la Belgrad până în 1521, când trupele lui Soliman intră victorioase în oraș și, printre altele, iau și moaștele Cuvioasei, pe care le duc la Istanbul. Peste 120 de ani, moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva vor fi strămutate definitiv la Iași.

Ajutor trimis de Sfânta Cuvioasă Parascheva

Mă aflu la ocazie, în drumul meu spre mănăstirea la care mă spovedeam și unde se afla duhovnicul meu. Afară era o vreme ploioasă, aveam și un bagaj mare și în plus era spre seară și eram contra cronometru - îmi doream să ajung în timp util la spovedanie, înainte ca preotul să plece. Văzând că mașinile circulă sporadic și nu oricine e dispus să mă ia la ocazie, am început să mă rog Sf. Parascheva: „Sfântă, te rog, trimite-mi o mașină pentru că trebuie să ajung la mănăstire”. Așa insistam în sinea mea. La scurt timp apare o mașină. O fată de confesiune neo-protestantă a oprit mașina în dreptul magazinului în fața căruia mă aflu, a intrat acolo preț de câteva momente și a ieșit. M-a întrebat dacă merg la mănăstire și dacă vreau să mă ducă ea până acolo. Am acceptat. Pe drum ea a rupt tăcerea spunându-mi următoarele cuvinte: „Pe tine te iubește Dumnezeu dacă m-a scos din casă special pentru tine. Pentru că, uite ce s-a întâmplat: stăteam în casă liniștită și, dintr-o dată, am simțit nevoia să pun mâna pe cheile de la mașină și să vin până la magazin. Dar nu aveam niciun motiv să fac asta. Ai văzut că nu am stat mult înăuntru, nu aveam nimic de cumpărat de fapt. Dar când te-am văzut în fața magazinului, am înțeles că așa trebuie să fie motivul pentru care eu a trebuit să ies din casă - să te duc pe tine la mănăstire. În plus, eu stau foarte aproape de magazin, nici nu era nevoie să iau mașina chiar de așa fi avut ceva de cumpărat.” (Doxologia.ro; text prescurtat) ❖

SFINȚII MUCENICI NAZARIE, GHERVASIE, PROTASIE ȘI CHELSIE

Sărbătoare mare pentru parohia noastră pe 14 octombrie. Căci, așa cum știți, în vara anului 2017 am primit de la Milano mai multe părțile din sfinte moaște, printre care și cele ale Sfinților Mucenici Nazarie, Ghervasie, Protasie și Chelsie, care au cunoscut moarte martirică în Mediolan (azi Milano), în a doua jumătate a primului secol.

Sf. Nazarie a trăit în vremea lui Nero (între anii 54 și 68) la Roma, fiind vlăstarul unei familii romane bogate și evlavioase. Tatăl lui, Africanus, și mama lui, Perpetua, au fost aduși la adevărata credință de către Sf. Apostol Petru. La vârsta de douăzeci de ani, Nazarie părăsește Roma pentru a răspândi Evanghelia. Își cheltuie averea cu cei sărmani, ajutând pe cei ce pătimeau pentru Hristos și aduce la credința creștină pe mulți închinători la idoli, botezându-i.

Ajuns în orașul Plachendia (azi Piacenza) îi cunoaște pe Sf. Ghervasie și Protasie, care se aflau în închisoare din porunca ighemonului Anulin și pe care îi întărește în credință. Cei doi erau frați gemeni, fiii sfinților martiri Vitalie din Milano și Valeria.

Aflându-se că îi vizitează pe creștini în închisoare, Sf. Nazarie este biciuit și alungat din oraș. Noaptea i se arată în vedenie fericita lui maică. Aceasta îi poruncește să meargă în Galatia și să-L vestească pe Hristos. Sculându-se, el pleacă în Galatia (Galia) unde aduce lumina credinței poporului ce era în întuneric și în umbra morții.

Sf. Nazarie îl primește pe Chelsie și continuă propovăduirea Evangheliei

În cetatea Melia, o femeie credincioasă și de neam bun îi încredințează pruncul de 3 ani, pe nume Chelsie, pentru a-l face bun creștin. Nazarie îl botează și-l crește în dreapta credință. Iar pruncul creștea cu anii și cu înțelegerea, umplându-se de dumnezeieștile daruri.

În timp ce răspânda Evanghelia în Galatia, Sf. Nazarie este prins și dus la ighemonul Dionisie, căruia, fără șfială îi mărturisește: „Sunt roman de fel, însă sunt creștin și cinstesc pe cel răstignit”. Amândoi, Nazarie și Chelsie, sunt aruncați în temniță și bătuți fără milă. Scapă însă a doua zi pentru că femeia stăpânitorului avusese o vedenie înspăimântătoare și pentru aceasta îl roagă pe soțul ei să-i elibereze cei doi.

Îndreptându-se apoi spre Trevira (azi Trier, Germania), Sf. Nazarie îl predică peste tot pe Hristos. Dar din nou Nazarie și Chelsie sunt închiși. Duși la Roma, sunt condamnați la moarte prin înec. Domnul îi salvează și ei își continuă misiunea, ajungând la Milano, unde se reîntâlnesc cu Sf. Ghervasie și Protasie.

Moartea martirică a celor patru sfinți

Sfinții au suferit moarte martirică pe la anii 64-68. Însuși împăratul dă poruncă lui Anulin să-l omoare pe Nazarie. Cinstitele capete ale Sf. Nazarie și Chelsie – care avea numai nouă ani – au fost tăiate cu sabia. Sfintele lor moaște sunt luate apoi în taină de un credincios și duse în casa sa, unde are loc prima minune: vindicarea fiicei acelui creștin care zăcea gravbolnavă. Apoi trupurile mucenicilor sunt îngropate în grădină.

Sf. Ghervasie își găsește sfârșitul martiric într-o bătaie cruntă cu vergi de plumb, iar lui Protasie i se taie capul cu sabia. Trupurile lor, răpite de Filip și de fiul său, sunt îngropate în casa lor.

Sf. Ambrozie, episcopul Mediolanului, prin dumnezeiască descoperire, află pe Ghervasie și pe Protasie în vremea împăratului Teodosie cel Mare, iar pe Nazarie și Chelsie în vremea împăraților Arcadie și Onoriu.

Aflarea moaștelor Sf. Nazarie și Chelsie

Paulin Presbiterul în cartea sa despre viața Sf. Ambrozie scrie: „În acea

vreme moaștele Sf. Mc. Nazarie se aflau în cetate, în grădină. Eu, fiind de față, am văzut sânge în mormântul în care zăceau muceniceștile moaște, ca și cum acest sânge ar fi curs de curând; capul cu părul și cu barba erau așa de neatins, ca și cum atunci ar fi fost puse în groapă, iar fața lui era atât de luminoasă de parcă ar fi fost spălată de curând. [...] Apoi, ridicând moaștele mucenicești și punându-le în caretă, ne-am întors îndată cu Sf. Ambrozie și la Sf. Mucenic Chelsie, cel ce era pus în același loc.”

Descoperirea moaștele Sf. Ghervasie și Protasie

Pentru aflarea Sf. Ghervasie și Protasie, Sf. Ambrozie s-a rugat și a postit 40 de zile și i s-au arătat în vedenie tineri în haine albe, cu mâinile ridicate. Mai apoi, Sfântul Pavel i-a descoperit locul în care sunt îngropați și i-a zis: „Aceștia sunt cei care, ascultând cuvintele mele, au lăsat lumea și bogăția și au urmat Domnului nostru Iisus Hristos, nedorind nimic pământesc sau trupesc. Și au petrecut aici în Mediolan zece ani, slujind lui Dumnezeu și s-au învrednicit a fi mucenici ai lui Hristos, ale căror trupuri le vei afla zăcând în pământ în acest loc unde tu stai și te rogi. Deci, trebuie să le scoți deasupra și în acest loc să zidești o biserică în numele lor”. Aflăm despre ei dintr-o carte ce se afla la capul sfinților mucenici: „Eu, robul lui Hristos, Filip, am luat trupurile acestor sfinți în casa mea și le-am îngropat. Maica lor, Valeria, și tatăl lor, Vitalie, au avut pe acești doi fii născuți gemeni și au numit pe unul Protasie și pe altul Ghervasie. Vitalie era ostaș în Mediolan, trăind cu soția sa și slujind în taină lui Dumnezeu.” Vitalie și Valeria cunosc și ei mucenicia. După ce Ghervasie și Protasie rămân orfani, vând casa, împart toată averea lor la săraci și eliberează robii. Se retrag din lume, zece ani nevoindu-se în post, în rugăciuni și în citire. Aflând de ei, Anulin ighemonul dă poruncă să fie aruncați în temniță pentru credința în Hristos. În timpul aducerii moaștelor și așezării în biserica centrală din Mediolanum (Milano), în ziua de 16 iunie 386, un orb și-a recăpătat vederea, iar demonii care își făcuseră lăcaș în câțiva demonizați au strigat că sfinții i-au pus la chinuri de nerăbdat. După câțiva ani, în 395, Sf. Ambrozie a așezat în biserică și moaștele Sf. Nazarie și Chelsie. ❖

SFÂNȚA CUVIOASĂ PARASCHEVA, OCROTITOAREA MOLDOVEI

În 1641, domnitorul moldovean Vasile Lupu (1634-1653) plătește enormele datorii ale Patriarhiei Ecumenice către stăpânirea otomană, iar Patriarhia, în semn de recunoștință, dăruiește domnitorului moaștele Cuvioasei. Acestea au fost însoțite în drumul spre Moldova și de trei ierarhi greci, exarhi ai scaunului ecumenic.

La Iași racla a fost întâmpinată de domnitorul Vasile Lupu și familia sa, de mitropolitul Varlaam, de episcopi, egumeni de mănăstiri, alături de un mare sobor de preoți și o mulțime de credincioși. La 13 iunie 1641 racla este depusă în biserica Sfinții Trei Ierarhi, ctitorie a domnitorului Vasile Lupu, bijuterie arhitectonică recent terminată.

În anul 1888, în timpul lucrărilor de refacere a bisericii, moaștele sunt vremelnic mutate într-o clădire învecinată bisericii Sfinții Trei Ierarhi, în care funcționa la acea vreme seminarul teologic. La data de 26 decembrie, după o slujbă de seară, la căpătâiul racliei rămâne, din neatenția paracliserului, o lumânare aprinsă. Aceasta declanșează un incendiu în care iau foc multe din lucrurile aflate în acea încăpere, inclusiv racla de argint a Sfintei se topește. Dar, ca de atâtea ori, Sfânta face o minune, și, deși jarul se afla deasupra moaștelor, acestea nu iau foc, nici măcar veșmintele originale cu sigiliul domnitorului Vasile Lupu nu sunt distruse, ci doar abia atinse de suflarea focului. În urma acestui eveniment, Mitropolitul Iosif Naniescu, mută moaștele în Catedrala Mitropolitană pentru a fi mai bine supravegheate.

De la aducerea moaștelor la Iași în 1641 și până astăzi nenumărate minuni a făcut Sfânta în mijlocul poporului român.

Racla cu moaștele Cuvioasei nu a părăsit Iașul decât în anul 1944, când rușii amenințau cu bombardamente și cu intrarea în țară. Sfintele moaște sunt scoase și duse în sudul României împreună cu obiecte de patrimoniu și de tezaur. Astfel, la 10 aprilie 1944, sub escortă militară, moaștele Cuvioasei sunt aduse la Mănăstirea Samurçășești - Ciomagărla, aflată la 18 kilometri de București. Acest exil se încheie la 27 octombrie 1944, când moaștele sunt aduse cu mare alai, în procesiune aleasă la București și așezate la Catedrala Patriarhală. O imensă mulțime va

ștepta convoiul, iar Bucureștiul va răsună de dangătul clopotelor tuturor bisericilor din Capitală, după o lungă perioadă de restricții de război, pentru a chema pe credincioși la rugăciune. Deși inițial se stabilise că moaștele vor sta doar opt zile în București pentru a se închina credincioșii bucureșteni și refugiații,

convoiu de la raclă nu s-a micșorat timp de trei săptămâni! La 13 noiembrie 1944, Cuvioasa pleacă din București, întorcându-se în Moldova. Peste tot, sobor de preoți și mulțime de credincioși o întâmpină cu dangăt de clopot și flori în mâini. Ajungând la Iași, racla nu va mai părăsi Catedrala decât în anul 1947, când, fiind o secetă cumplită în Moldova, autoritățile bisericești hotărăsc să ducă racla în procesiune în părțile cele mai afectate ale Moldovei. Rugăciunile fierbinți ale celor nevoiași au găsit răspuns la Cuvioasa Parascheva și astfel ploile au început să curgă, credincioșii fiind martori ai multor minuni imediat după trecerea procesiunii.

Generalizarea în țara noastră a cultului Sfintei Cuvioase Parascheva a fost hotărâtă de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în anul 1955.

Și astăzi sute de credincioși o vizitează zilnic pe Cuvioasa la Catedrala Mitropolitană. Minunile nu încetează să apară. Iar poporul român, cu evlavie și adâncă recunoștință nu conținește nici el a veni în număr mare în ziua ei de prăznuire 14 octombrie. Anul acesta, pentru a ne închina și la moaștele Sfântului Ierarh Spiridon, episcopul Trinitundei, făcătorul de minuni, moaște aduse din Corfu. ❖

Pelerinaj la Mănăstirea Sâmbăta de Sus

In perioada 21-22 octombrie, Agenția de pelerinaj Basilica Travel împreună cu Parohia Șerban Vodă organizează un pelerinaj la Mănăstirea Sâmbăta de Sus.

Programul celor două zile este următorul:

Ziua 1 – București (ora 06,30) – Pitești – Râmnicu Vâlcea - Mănăstirea Ostrov – Mănăstirea Cârțișoara – Mănăstirea Sâmbăta de Sus (cazare și cină)

Ziua 2 – Mănăstirea Sâmbăta de Sus (mic dejun – izvorul pr. Arsenie Boca, mormântul părintelui Teofil Păraian) - Schitul Dragoslavele – Câmpulung Muscel - Mănăstirea Negru Vodă (închinare la moaștele Sf. Ioanichie de la Muscel) – Pitești – București.

Tarif - 250 lei/ persoană

Relații și înscrieri la dna. Magdalena Pencea – telefon 0724 277 905

ORARUL CENTRULUI PAROHIAL PENTRU COPII ȘI TINERET

Ziua	Ora	Meditații	Cine răspunde
Luni	18 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Matematică – clasele VII-VIII	Prof. Germina Stuparu
Miercuri	14 ³⁰ -16 ⁰⁰	Limba română / matem. clasa a IV-a	Prof. Georgeta Rusescu
Joi	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Matematică – clasele VII-VIII	Ing. Paul Tomescu
Vineri	14 ³⁰ -16 ⁰⁰	Limba română – clasele VII-VIII	Prof. Cristina Cioabă
Sâmbătă	17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Limba română – clasa XII-a	Prof. Claudia Dragomir

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 13-20 OCTOMBRIE 2019

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 13 octombrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 21-a după Rusalii (a Sfinților Părinți de la Sinodul al VII-lea Ecumenic) - Utrenia, Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Slujbă de priveghere
Luni 14 octombrie	08 ⁰⁰ -11 ³⁰	†) Sf. Cuv. Parascheva de la Iași; Sf. Mc Nazarie, Ghervasie, Protasie și Chelsie – Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 16 octombrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 18 octombrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie, Acatist
Sâmbătă 19 octombrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea morților
	18 ⁰⁰ -18 ³⁰	Vecernie
Duminică 20 octombrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 23-a după Rusalii (Vindecarea demonizatului din Ținutul Gherghesenilor) - Utrenia, Sfânta Liturghie

Invitație la conferință

Vă așteptăm duminică, 20 octombrie 2019, ora 19,00, la Biserica Șerban Vodă să participați la o nouă conferință susținută de doctorul Pavel Chirilă, cu tema „Integritatea anatomică și spirituală a ființei umane”. ❖

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2019 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI